Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31265
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

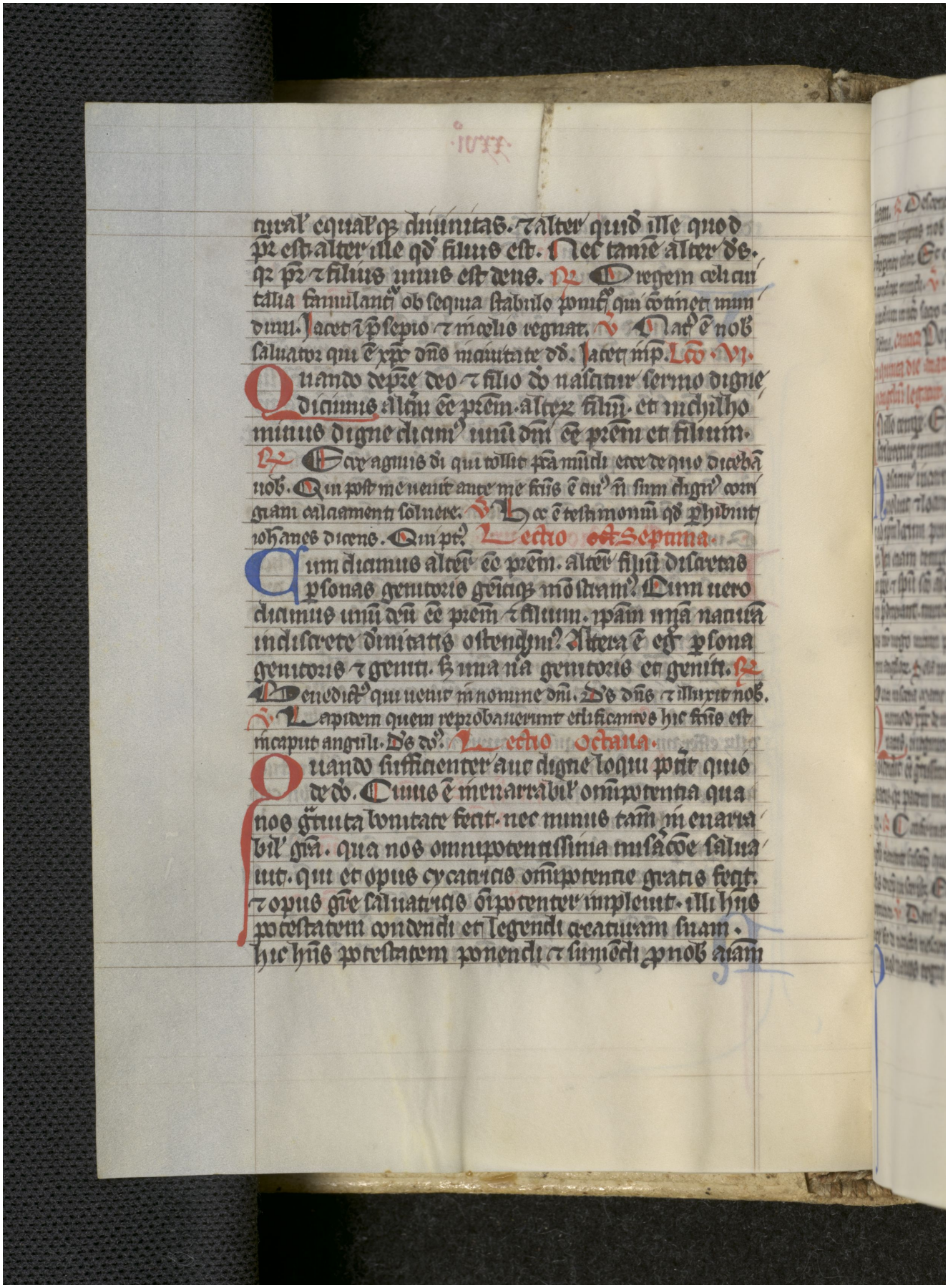

rual' equal'q; diuinitas. ⁊ alter' quid ille quod
pr est alter ille qd filius est. Nec tamē alter ds.
qz pr ⁊ filius unus est deus. ℟. Qui regem celi cu
talia tremulant ob sequia stabulo ponit qui cōtinet mun
dum. Jacet ī ꝑsepio ⁊ mundo regnat. ℣. Natus ē nob
saluator qui ē xp̄s dn̄s maiestate dd. Jacet in sp. Lectio vi.
Quando de pre deo ⁊ filio dd nascitur sermo digne
dicimus alēm ē prem. alter filiū. et in chilho
minus digne dicam' unū dm̄ ē prem et filium.
℟. Ecce agnus di qui tollit pcā mūdi ecce de quo dicebā
nob. Qui post me uenit ante me factus ē qu' ñ sum dignus corri
gam calcamenta soluere. ℣. Hic ē testimonium qd phibuit
iohanes dicens. Qui pr. Lectio septima.
Cum dicimus alter' ē prem. alter' filiū distinctas
psonas genitoris geniq; mōstramus. Cum uero
dicimus unū dm̄ ē prem ⁊ filium. ꝑsam unā naturā
indiscrete diuinitatis ostendimus. Altera ē ergo psona
genitoris ⁊ geniti. ℟. Una nā genitoris et geniti. ℟.
Benedictus qui uenit in nomine dni. Ds dns ⁊ illuxit nob.
℣. Lapidem quem reprobauerunt edificantes hic factus est
in caput anguli. Ds dd. Lectio octauua.
Quando sufficienter aut digne loqui ꝑt quis
de dd. Cuius ē inenarrabil' omnipotentia qua
nos gratuita bonitate fecit. nec minus tam in enarra
bil' gia. qua nos omnipotentissima misericordie saluau
it. qui et opus creationis omnipotentie gratis fecit.
⁊ opus gie saluationis omipotenter impleuit. Illi hns
potestatem condendi et legendi creaturam suam.
hic hns potestatem ponendi ⁊ sumendi pro nob aiam